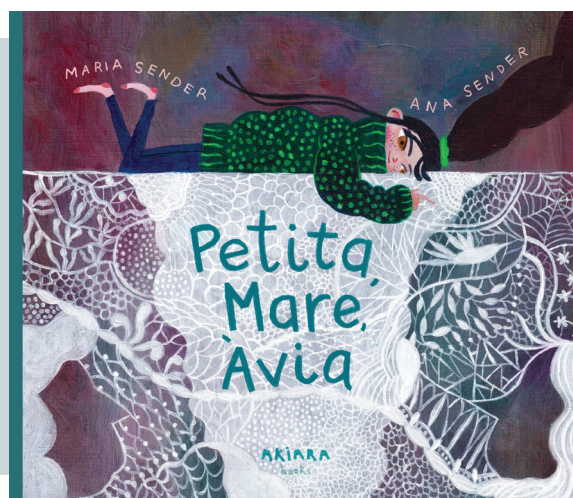


María Sender | Ana Sender

PETITA, MARE, ÀVIA



L'Àvia canta contes, conta cançons. Els seus dits són com branques que ballen i teixeixen els personatges de les històries, que resten trenats al cobrellit. Ja gairebé no hi caben més contes, al cobrellit...

—Un, dos, tres —murmura l'Àvia, comptant mentre teixeix—.
Un, dos, tres, nina meva, estimada, colometa meva. Un, dos, tres,
Petita, Mare, Àvia. Un, dos, tres, nosaltres tres, vida meva.
Un, dos, tres, les tres que som totes.

Un conte que és un homenatge de dues netes a la seva àvia, un cant a la transmissió generacional i al llegat de les dones, que manté viva la saviesa popular.



Arguments de venda

- Primer àlbum conjunt de les **germanes Sender** (Ana y María Sender), en record i homenatge a la seva àvia.
- Defensa la tradició oral, el treball manual i la **transmissió generacional** per part de les dones.
- El **text** de María Sender està ple de referències als contes populars, i s'hi tracta la vellesa i la mort amb naturalitat.
- Les **il·lustracions** d'Ana Sender, autora premiada i publicada en més de 15 països, han estat realitzades de manera totalment analògica, amb tintes acríliques.
- **Llibre ecoeditat**, imprès localment amb paper certificat FSC i coberta sense plastificar (conté la motxilla ecològica).

María Sender

Vaig néixer fa una pila d'anys en una ciutat industrial. Algun dia viuré en un far al costat del mar.

Ara visc en una casa gran i blanca a la vora del bosc, que tampoc no està tan malament. Quan vaig a passejar, intento no desviar-me del camí per evitar els llops ferotges i les fades. Bé, a vegades. D'altres prefereixo seguir-los fins a la part més profunda del bosc, on fem festes i ens inventem històries, que és el que més m'agrada del món.

També m'agrada teixir. I fer encanteris, però això és una altra història.

La meva àvia Dulce va ser la que em va ensenyar a teixir i a explicar històries. Ara soc jo la que ho fa. Suposo que per això em vaig fer mestra, per poder narrar en veu alta. I escriptora, per poder inventar per dins.

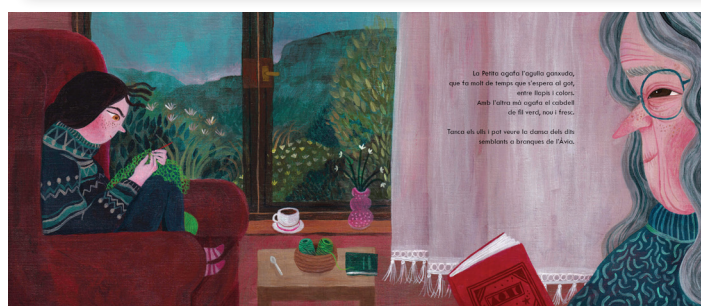
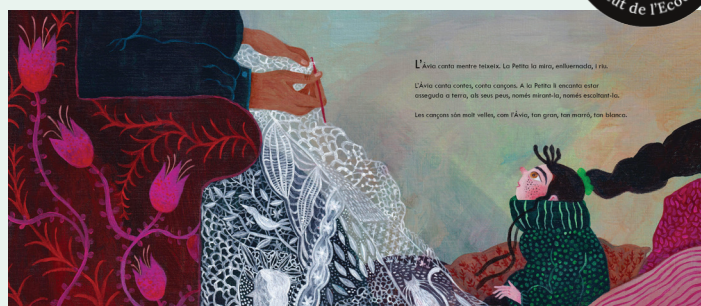
Ana Sender

Gairebé sempre m'ha costat estar-me quieta. De petita, la meva àvia Dulce em va ensenyar a fer cadenetes (així es comença amb el ganxet i una es concentra), però no vaig tenir prou paciència o destresa per fer servir l'agulla ni per passar a la fase següent: teixir, teixir i teixir com feien ella, la meva mare i la meva germana.

Però sí que aconseguia concentrar-me quan l'àvia ens explicava un conte. Ella narrava i teixia, brodava, cosia... A vegades, al costat de la llar de foc, i a l'estiu, al pati, mirant les estrelles i espantant mosquits.

Per dibuixar també s'ha de saber estar-se quieta, amb gairebé tot el cos. I això sí que vaig aprendre a fer-ho per pura necessitat, per traçar els meus propis mapes i recórrer-los, igual que elles traçaven els seus.

Encara no he après a fer ganxet, però he intentat pintar-lo, tot i que qualsevol semblança amb la realitat és pura coincidència.



40 pàgines, 28 x 24 cm
Tapa dura (no plastificada)
ISBN: 978-84-18972-82-9
Col·lecció: Akialbum, 32
Traducció: Glòria de Valdivia Pujol
Elena Martín Valls
Primera edició: octubre del 2025
Edat recomanada: + 7 anys
PVP: 15,00 € (14,42 € + IVA)
www.akiarabooks.com
ines@akiarabooks.com
Temes: àvia; contes; teixir; transmissió; generacions; família

ISBN 978-84-18972-82-9



9 788418 972829